

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 27
(Ta'anit 21b-22a: ¿Quién gana el favor divino?)

אבא אומנא הוה.

אתי ליה שלמא ממתיתבתא דרקייעא כל יומא.

ולאביי: כל מעלי יומא דשבתא.

לרבא: כל מעלי יומא דכיפורי.

הוה קא חלשא דעתיה דאביי משום דאבא אומנא.

אמרו ליה: לא מצית למיעבד כעובדיה!

ומאי הוו עובדיה דאבא אומנא?

דכי הוה עביד מילתא הוה מחית גברי לחוד ונשי לחוד.

ואית ליה לבושא דאית ביה קרנא דהוות בזיעא כי

כוסילתא כי הוות אתיא ליה איתתא הוה מלביש לה כי

היכי דלא ניסתכל בה.

ואית ליה דוכתא דצניעא דשדי ביה פשיטי דשקיל: דאית

ליה שדי ביה דלית ליה לא מיכסיף.

כי הוה אתרמי ליה צורבא מרבנן אגרא מיניה לא שקיל

ובתר דקאי יהיב ליה פשיטי ואמר ליה: זיל בריא נפשך.

יומא חד שדר אביי זוגא דרבנן למיבדקיה. אותבינהו

ואכלינהו ואשקינהו ומך להו ביסתרקי בליליא. (22a) לצפרא

כרכינהו ושקלינהו וקמו ונפקו להו לשוקא ואשכחינהו.

א"ל: לשיימיה מר היכי שווי?

א"ל: הכי והכי.
א"ל: ודלמא שוו טפוי?
א"ל: בהכי שקלינהו!
אמרו ליה: דידך ניהו ושקלינהו מינך!
אמרו ליה: במטותא מינך במאי חשדתינן?
א"ל: אמינא פדיון שבויים איקלע להו לרבנן ואכסיפו
למימר לי.
אמרו ליה: השתא נשקלינהו מר.
אמר להו: מההוא שעתא אסחתינהו מדעתאי לצדקה הוה.

קא חלשא דעתיה דרבא משום דאביי.
אמרו ליה: מסתייך דקא מגנית אכולה כרכא.

רבי ברוקא חוזאה הוה שכיח בשוקא דבי לפט.
הוה שכיח אליהו גביה.
א"ל: איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי?
א"ל: לא.

אדהכי והכי חזא לההוא גברא דהוה סיים מסאני אוכמי
ולא רמי חוטא דתכלתא בגלימיה.
א"ל: האי בר עלמא דאתי!
הוא רהט בתריה א"ל: מאי עובדך?
א"ל: זיל האינדנא ותא למחר!

למחר א"ל: מאי עובדך?

א"ל: זנדוקנא אנא. ואסרנא גברי לחוד ונשי לחוד. ורמינא פוריאי בין הני להני כי היכי דלא ליתו לידי איסורא.
כי חזינא בת ישראל דיהבי נכרים עלה עינייהו מסרנא נפשאי ומצילנא.

לה יומא חד הוות נערה מאורסה גבן דיהבו בה נכרים עינייהו שקלי דורדייא דחמרא ושדאי לה בשיפולה ואמרי דיסתנא היא.

א"ל: מאי טעמא לית לך חוטי ורמית מסאני אוכמי?
א"ל: עיילנא ונפיקנא ביני נכרים כי היכי דלא לידעו דיהודאה אנא כי הוו גזרי גזירתא מודענא להו לרבנן ובעו רחמי ומבטלי לגזירתייהו.

ומאי טעמא כי אמינא לך אנא מאי עובדך ואמרת לי זיל האידנא ותא למחר?

א"ל: בההיא שעתא גזרי גזירתא ואמינא ברישא איזיל ואשמע להו לרבנן דלבעי רחמי עלה דמילתא.

אדהכי והכי אתו הנך תרי אתי.

א"ל: הנך נמי בני עלמא דאתי נינהו.

אזל לגבייהו אמר להו: מאי עובדייכו? אמרו ליה אינשי בדוחי אנן מבדחינן עציבי אי נמי כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא: